

succulenta

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDS-BELGISCHE VERENIGING
VAN LIEFHEBBERS VAN CACTUSSEN EN ANDERE VETPLANTEN

Rebutia (Digitorebutia) pallida Rausch species nova

Foto: Rausch

56ste JAARGANG
NO. 10
OKTOBER 1977

Rebutia (Digitorebutia) **pallida** Rausch species nova

Simplex, brevi-cylindrica, 30 mm alta et 20 mm diametrens, glauca et violaceo-asperata, radice napiformi magna carnosae; costis 13-14, recte adscendentibus vel paulum tortis, undulate in gibberes 3-4 mm longos et latos divisas; areolis ovalibus, 1 mm longis, fusco-tomentosis; aculeis marginalibus 9, ad 3 mm longis, accumbentibus, setosis, vitreo-albis, basi fuscis; aculeo centrali 0. Floribus lateralibus, 20 mm longis et diametrentibus; ovario et receptaculo violaceo-rubro, squamis atro-fuscis et pilis albis tecto; phyllis perigonii exterioribus roseis, medio-fusco-striatis; phyllis perigonii interioribus spathulatis, serratis, roseis, medio-clare aurantiacis; fauce grisea et subconnata, filamentis albis, stylo et stigmatibus (5-6) viridibus.

Patria: Bolivia, Cinti meridionalis, apud La Cueva, 3.500 m alt.

Typus: Rausch 645, depositus in Herbario Collectionis Plantarum Succulentarum Municipali Turicensi, Helvetia.

Onvertakt, kortcylindrisch, 30 mm hoog en 20 mm in doorsnee, met een grote vlezige penwortel, 13-14 ribben, recht omhoog tot een beetje gedraaid, gegolfd verdeeld in 3-4 mm lange en brede knobbels, grijsgroen en violet getint, areolen ovaal, 1 mm lang, met bruin vilt, randdoorns 9, tot 3 mm lang, aanliggend, haardun, glasachtig wit met bruine voet, geen middendoorn.

Bloem 20 mm lang en idem in doorsnee, vruchtbeginsel en bloembuis violet-rood met donkerbruine schubben en wit behaard, buitenste bloembladen roze met bruine middenstreep, binnenste bloembladen spatelvormig, gezaagd, roze met lichtoranje middengedeelte, keel grijs en iets vergroeid, meeldraden wit, stamper en stempellobben (5-6) groen. Vrucht en zaad als van *Digitorebutia pygmaea* (Fries) Br. & R.

Vindplaats: Bolivia, Zuid-Cinti, bij La Cueva op 3500 m hoogte. Type Rausch 645, gedeponerd in de stedelijke Succulentenverzameling te Zürich.

Deze vorm is sterk verwant aan *Digitorebutia pygmaea* (Fries) Br. & R., maar verschilt echter door zijn violet gekleurd plantelichaam en door de lichtpastelkleurige, iriserende (= in elkaar overgaande kleurschakeringen) bloem. De benaming *Rebutia iridescens* Rausch als vermeld in mijn lijst met veldnummers moet veranderd worden, omdat Friedrich Ritter reeds een *Rebutia iridescens* gepubliceerd heeft.

W. Rausch, Enzianweg 35, Wenen

(Vertaling: Defesche/Neutelings)

Het geslacht *Gymnocactus* (III)

Th. NEUTELINGS

5. *Gymnocactus knuthianus* (Böd.) Backbg.

Syn.: *Neolloydia knuthiana* (Böd.) Knuth.

Het kleine plantelichaam is donkerloofgroen, glanzend en bereikt een doorsnede van ca. 7 cm. Het vormt vrij gemakkelijk zijspruiten. De knobbels zijn ongeveer 5 mm hoog en aan de basis ca. 7 mm breed. Jonge areolen bevatten wat witte wol welke nadien verdwijnt. Het aantal randdoorns bedraagt 16-20, zijn ca. 8 mm lang en heel dun en wit van kleur; voorts zijn zij een klein beetje gebogen en alle niet even lang. De puntjes van de doorns zijn donkerder van tint: lichtbruin. De ene, dunne middendoorn is geelbruin en tot ca. 20 mm lang. Geleidelijkaan komt de middendoorn in een vlak met de bovenste randdoorns te liggen, zodat het lijkt alsof deze niet meer aanwezig zou zijn. De bloem wordt licht paarsroze en ca. 25 mm lang en breed. Het is wel de gemakkelijkste en uitbundigste bloeier van dit geslacht. De bloemknoppen worden in

januari al zichtbaar. Het kan wel tot 40 bloemen voortbrengen in het bloei-seizoen dat loopt van maart tot mei, waarbij 8-10 bloemen tegelijk in bloei staan. Soms zijn eind november de eerste bloemknoppen al in de schedel te onderkennen! Dat deze soort een van nature goede bloeier is moge voorts het feit aantonen dat een tweejarige zaailing al in staat is bloemen te produceren! De vrucht is eivormig en glanzendgroen tot bruin. Het stamt uit Villar, San Luis Potosí, Mexico.

6. **Gymnocactus mandragora** (Fric) Backbg.

Syn.: *Rapicactus mandragora* (Fric) F. Buxb.

Dit cactusje, dat kogelvormig is, is in het bezit van een wortelknol. De doorsnee van het plantelichaam is ca. 6 cm en heeft een grijsgroene opperhuid. De tuberkels staan dicht op elkaar en de basis ervan is vierkantig. De areolen zijn wit in de jeugdfase. Daarop staan de witte randoorns straalvormig inge-

Gymnocactus knuthianus

Foto van de schrijver

plant, ca. 12 in aantal. Het bezit voorts meestal vier middendoorns, welke wit zijn met een bruine punt, en tot ongeveer 20 mm meten; twee ervan zijn dunner. De bloemen zijn wit en de bloembladen zijn voorts voorzien van een dunne, rozekleurige middenstreep. De gemiddelde doorsnee bedraagt 25 mm bij een lengte van 20 mm. Afkomstig uit Mexico.

7. **Gymnocactus roseanus** (Böd.) ?

Syn.: *Neolloydia roseana* (Böd.) Knuth.

Escobaria roseana (Böd.) Backbg.

Dit cactusplantje lijkt erg veel op *G. knuthianus*. Het ietwat eivormige plantelichaam, dat gemakkelijk zijspruiten vormt, meet een hoogte van 4 cm bij een \varnothing van 3-4 cm. De opperhuid heeft een loofgroene kleur. De tuberkels worden ongeveer 8 mm lang en idem breed aan de basis. De areolen zijn aanvankelijk wollig en wit. De randdoorns, 10-15 mm lang, bestaan per areool uit ongeveer 15 stuks, ze zijn naalddun, witachtig tot citroengelig van kleur. Het aantal middendoorns bedraagt 4-6 en hebben dezelfde kleur; enige ervan staan opwaarts gericht. Opvallend is dat de voet van de middendoorns van de nog in de schedel staande areolen een intens lilaroze kleur hebben. Deze tint verdwijnt echter bij het ouder worden van de areolen. Het is een gemakkelijke bloeier. De vrij kleine bloemen hebben een bruin- tot roodwitte kleur; de middenstreep op de bloemblaadjes is roodoranje. Stam uit Saltillo, Coahuila, Mexico.

8. **Gymnocactus saueri** (Böd.) Backbg.

Syn.: *Neolloydia saueri* (Böd.) Knuth.

Deze cactus wordt tot 4 cm lang bij een doorsnede van 6 cm, zodat het plantelichaam een platrond uiterlijk heeft. Hij maakt zelden zijspruiten. De opperhuid vertoont een blauwgroene kleur. De schedel is vrij sterk wolproducerend. De tuberkels zien er afgevlakt kegelvormig uit en zijn ca. 5 mm hoog en idem breed. Het aantal ribben bedraagt 13. De randdoorns, ca. 15 stuks in aantal, zijn tot 15 mm lang, haardun, glasachtig wit en soms aan de punt donker getint wat de bovenste exemplaren betreft. Deze bovenste randdoorns zijn voorts ongeveer half zo lang als de onderste. De 1-2 middendoorns staan wat opwaarts gericht, zijn bruinzwart met een lichtere voet en meten ca. 20 mm. De witte bloemen vertonen op de buitenste bloembladen een brede lichtroze middenstreep; ze zijn 20 mm breed bij een lengte van 15 mm. De streek van oorsprong is gelegen bij San Vicente, Tamaulipas, Mexico.

Weissenbruchstraat 92, Roosendaal

(wordt vervolgd)

Voor beginners (?)

COR v.d. WOUW

IETS OVER DAUWTRAPPERS EN WADLOPERS.

Hoewel de ene zich op het land begeeft en de andere voornamelijk door water en slik ploetert, hebben beide gemeen dat ze natte voeten krijgen. Aangezien ik niet op natte voeten gesteld ben en ook het vroege uur van de dauwtrapper me niet erg aantrekt kom ik meestal te laat in de kas. Hoe deze gedachten-sprong te rijmen zal ik u proberen uit te leggen.

In het algemeen bestaat een plant uit wortels, stam en takken, waaraan bladeren en bloemen. Dat dat geen algemene waarheid is bewijst wel de meest

uitzonderlijke plant die ik ken, namelijk **Rafflesia**. Deze plant heeft géén wortels, géén stam, géén takken, géén bladeren, maar is uitsluitend bloem. Wie zou denken dat we hier met een verre voorvader van onze hoogontwikkelde planten te maken hebben, zoals bijvoorbeeld het eendenkroos met zijn (zeer zelden verschijnend) minuscule bloempje, vergist zich. De bouw van de reusachtige bloem, tot 1 meter in doorsnede, en daarmee de grootst bekende bloem, maakt duidelijk dat we met een hogere plant te maken hebben. Daar de plant zelf niet kan assimileren is hij aangewezen op parasitair leven, meestal op lianen. Hiervoor heeft hij geen wortels nodig, maar slechts eenvoudige celdraden, die ontspruiten aan het weefsel waarop de bloem zit. De rest is tafeltje-dek-je.

Het is kennelijk oppassen geblazen in de plantenwereld. Dat geldt met name wanneer de functies van de wortels ter sprake komen. Men is te gemakkelijk geneigd om te zeggen dat een plant wortels nodig heeft om water en voedingsstoffen op te nemen. Na enig nadenken vinden we een tweede functie van de wortels, namelijk een houvast geven voor de plant.

Water hoeft de plant niet uitsluitend met de wortels op te nemen, maar kan dat ook doen met bovengrondse delen, zoals bij *Crassula pyramidales*, waarbij haren aan de voet van de dakpansgewijs op elkaar geschoven blaadjes dauw en regen zeer snel absorberen.

Woestijnplanten hebben op twee manieren hun watervoorziening veiliggesteld. De ene soort door het vormen van een lange penwortel, waarmee hij het grondwater kan bereiken, bijv. **Leuchtenbergia principis** en **Mammillaria longimamma**. De haarwortels die voor het opnemen van water en voedingsstoffen zorgdragen zitten vlak achter de muts, het doorgroeiend worteltopje. De andere is geheel ingesteld op het opvangen van dauw en hemelwater, door het vormen van een uitgebreid net van haarwortels vlak onder het grondoppervlak, b.v. *Melocactus*.

Het is duidelijk dat een zo specifiek wateropnamemechanisme in de cultuur ook een speciale verzorging vraagt. Vroeg in de ochtend nevelen met een bloemenspuit stellen vele vetplanten, waaronder een aantal cactussen, van het woestijndauw-type op hoge prijs. Dat nevelen moet dan wel gebeuren voor de zon te warm wordt, en dáárvoor kom ik altijd te laat in de kas.

Watergeven is altijd een opgave. Het is de eerste essentiële voorwaarde waaraan moet worden voldaan om gezonde planten te kunnen kweken en deze eventueel in bloei te kunnen trekken. Planten zoals *Melocactus* met hun talrijke haarwortels, echte woestijnplanten, krijgen in de natuur toch meer en regelmatig water dan we op het eerste gezicht zouden zeggen. Door de temperatuurwisselingen van dag en nacht, waarbij de verschillen zeer groot kunnen zijn, krijgen dit soort planten dagelijks een — beetje — water, doordat dauw gevormd wordt. Daarom mogen dit soort planten 's winters ook nooit helemaal droog komen te staan. De fijne haarwortels sterven af en omdat we bij potcultuur de ruimte voor het vormen van oppervlaktewortels toch al drastisch beperkt hebben kan zo'n plant zich nauwelijks herstellen.

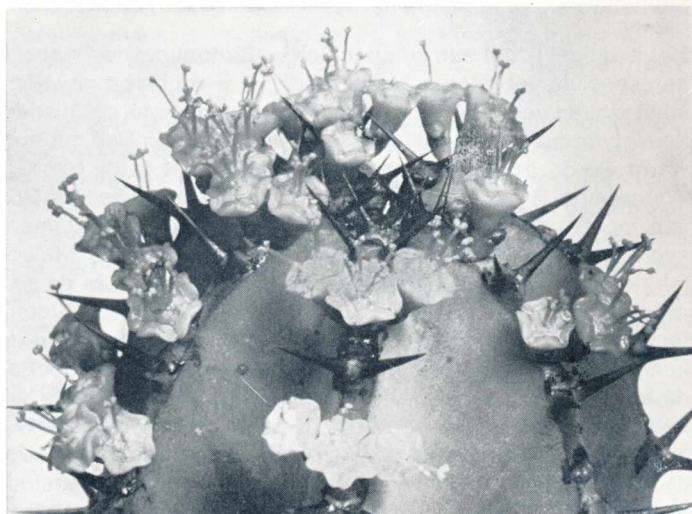
Voor de cultuur van vrijwel alle planten staat aangegeven dat ze een 'luchtig' grondmengsel nodig hebben. Hoewel de geleerden er nog niet helemaal uit zijn, staat wel vast dat lucht (zuurstof) in de buurt van de wortels noodzakelijk is om het opnemen van voedingsstoffen te kunnen regelen. Deze vrije zuurstof schijnt ook bij moerasplanten onontbeerlijk te zijn en wordt dan door speciale kanalen in de stengels naar beneden gedirigeerd!

Wat gebeurt er nu wanneer een plant deze zuurstof moet ontberen, b.v. wanneer we een plant met het topje van de penwortel in water dompelen? De biologen noemen wat dan gebeurt 'narcose' en dat is inderdaad een goed woord.

Euphorbia obesa

Foto's Ludmilla
Hejlova-Vildova

Euphorbia avasmontana

De plantenwortels kunnen hun werk niet meer doen en alle processen worden stilgelegd. Dat kan een plant vaak lang volhouden, maar de groei is er natuurlijk uit. Cactussen blijken onverwacht goed tegen een dergelijke narcose te kunnen. Euphorbia's daarentegen in het geheel niet, want hoewel ze in het algemeen meer water opnemen en verdampen dan cactussen, meer dorst hebben zou je kunnen zeggen, sterven ze onmiddellijk de verdrinkingsdood wanneer ze iets te lang nat staan (half uur!). (Nou, nou, red.)

Om goed water te kunnen geven moet u goed weten hoe de grondsamenstelling voor de planten is en hoe deze grond op uitdrogen en watergeven reageert. De spelregels 4, 5 en 6 garanderen een luchtig grondmengsel met voldoende voedingsstoffen. De capillaire werking van deze grond garandeert dat water van onderen of van boven toegediend, zich regelmatig in de grond verdeelt.

In artikel 10 is het gebruik van pure bladaarde ter sprake gekomen. Dit kan, mits uzelf ALTIJD water geeft. Een goed mengsel is een grondmengsel dat veel voedingsstoffen bevat en een goede groei bevordert, wat in eerste instantie voor een kweker essentieel is. Zelf goede bladgrond samenstellen is een jaren vergend karwei dat we maar liever aan de vakman overlaten. Wij kunnen ons beter houden aan de goedgekeurde potgrond van het RHPA, Regeling Handels Potgrond Aalsmeer. En natuurlijk: watergeven doen we zelf!

Tenslotte mag hier niet onvermeld blijven dat vrijwel alle planten in staat zijn met bovengrondse delen water en voedingsstoffen op te nemen. Nevelen in het voorjaar doet de cactussen ontwaken en het water wordt waarschijnlijk door de doorns opgenomen. Dit is zelfs de beste manier om cactussen te kweken. De ondergrondse wortels moeten eerst weer aan de groei komen en haarwortels vormen voor ze water op kunnen nemen. Zouden we eerst water geven, dat in deze sluiertoestand toch niet opgenomen kan worden, dan zouden we onze planten bij voorbaat al in een staat van narcose brengen!

Ook voedings- en groeistoffen kunnen door bovengrondse delen worden opgenomen. Spuiten met 'Baifolan', helaas niet in de (klein)handel verkrijgbaar, doet vele planten die om een of andere reden stilstaan, spruiten, waarna we ze opnieuw kunnen stekken.

Maricollenweg 63, Grubbenvorst.

Ariocarpus Scheidw.

F. van AERSCHOT

Doorgaans zijn dit breedronde, grauwoene planten met opvallend dikke en lange peenwortels. Ribben ontbreken; in plaats hiervan bevinden zich lange, puntige tepels op het plantelichaam. De axillen en de schedel zijn rijkelijk voorzien van wol.

Het geslacht *Ariocarpus* is afkomstig uit Mexico. Ze groeien er in een kalkachtige steengrond. Gewoonlijk zijn ze grotendeels in de grond verscholen en zijn daardoor moeilijk te vinden.

Het geslacht onderscheidt zich van *Roseocactus* door:

1. De aanwezigheid bij *Roseocactus* van een dwarsgroef of een dwars geplaatst areool op de tepels. Deze dwarsgroef is gewoonlijk rijkelijk van wol voorzien.
2. De plaats waar de bloemen verschijnen. Bij *Roseocactus* centraal in de schedel, terwijl bij *Ariocarpus* de bloemen zijdelings en kransstandig uit de axillen ontspringen (zoals bij *Mammillaria*).

De bloembuis is kaal; de bloemen zijn roze (naar wit zwemend) of geel (*A. trigonus*). Ze zijn tot 4 cm lang en 5 cm breed.

Geënt op een dikke *Echinopsis* of *Trichocereus* zijn deze planten echt niet moeilijk te houden. Opmerkelijk is wel dat de planten dan meer bolvormig gaan groeien en hun natuurlijke uiterlijk wel verliezen. Wortelecht kan men het beste deze planten oppotten in een mengsel van steengruis en kleiachtige

Ariocarpus trigonus

Foto v.d. schrijver

zandgrond met toevoeging van een beetje kalk. Ze groeien dan zeer langzaam en gebruiken dan ook heel weinig water. Het watergeven kan men het beste doen door de potten te dopen in een schaal met water, dus van onderaf. Let u er vooral op dat de wollige schedel niet nat wordt. Bij koude nachten is de kans op rotten anders zeer groot.

Bekend en beschreven zijn tot nu toe 4 soorten en 2 variëteiten, namelijk: *A. furfuraceus* (Wats) Thomps. met de variëteit *rostratus* Berg., *A. retusus* Scheidw. (**typus**), *A. scapharostrus* Böd. en *A. trigonus* (Werd.) K. Sch. met de variëteit *elongatus* (SD) Backbg.

*Ariocarpus*soorten worden alleen voortgekweekt door zaaien. De beste resultaten kreeg ik bij warm weer en in een zeer vochtige omgeving. Na ca. 3 weken worden de zaailingen geënt op *Echinopsis*; hierop mogen ze dan een paar jaar groeien om daarna overgeënt te worden op een dikke *Echinopsis* of op een *Trichocereus*. Ook *Harrisia jusbertii* blijkt een goede onderstam te zijn voor 2-jarige zaailingen. Wel blijft de groei dan heel traag, maar het uiterlijk van de plant blijft natuurlijker. Het is mij tot nu toe niet gelukt ongeënte zaailingen te overwinteren.

Montenakenstraat 49, B 3250 Rillaar, België

Reacties van lezers

Mevr. E. Verdriin-de Bruyn schrijft:

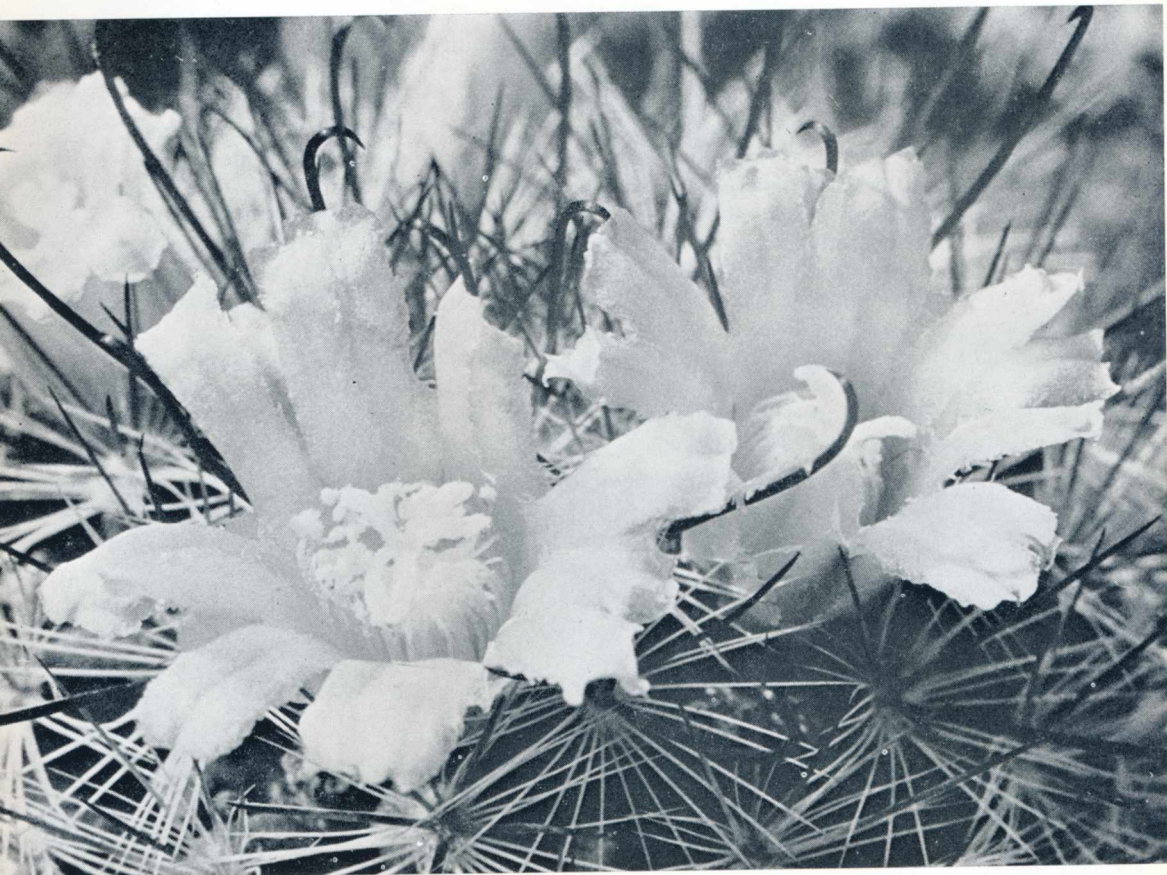
Schaakgrootmeesters.

In het augustus-nummer 1976 geeft de heer v.d. Wouw enkele aanwijzingen om tot een goed resultaat te geraken bij het kweken van vetplanten. Met de meeste spelregels kan ik het eens zijn. De zgn. "groene vingers" van sommige plantenliefhebbers wijzen trouwens in die richting.

Wel heb ik enkele vragen, c.q. opmerkingen. Waarom mag de grond niet worden afgedekt met een laagje grind of zand? Zelf doe ik dit bij de meeste succulenten al jaren, nl. bij de planten die afzonderlijk in potten staan. Van nadelige gevolgen is mij tot op heden niets gebleken.

Wat spelregel 9 aangaat: mijn planten staan zoveel mogelijk in plastic potten in een kas. Als ik de pot optil en hij voelt licht aan dan geef ik water. Anders wacht ik nog wat. De bovenste laag kan al wel droog aanvoelen, doch onderin de pot kan zich nog voldoende vocht bevinden. Er gaan, dacht ik, meer planten

dood aan te veel water dan aan te weinig. Overigens, ook ik verbaas me steeds weer over onverwachte groei of bloei. Zoals bijvoorbeeld verleden jaar toen in de hitteperiode veel meer water werd gegeven als in andere zomers met een verbluffend resultaat in groei bij verschillende planten.

Mammillaria mercadensis

Foto Th. Neutelings

Antwoord C. v.d. Wouw:

Het publiek waarvoor ik schrijf zie ik als een groep (kamer)plantenliefhebbers, voor wie het vetplantenwereldje nog nieuw terrein is. Vanuit de huiskamer tracht ik dan ook mee te denken met zo'n beginnende liefhebber, waaronder er zullen zijn die hun planten (vooral 's winters) te veel water geven, terwijl anderen (vooral 's zomers) te weinig water geven omdat vetplanten toch 'woestijnplanten' zijn. Nu bestaan er uitstekende inleidingen voor beginners en ook ons maandblad heeft hier regelmatig over geschreven. Ik heb dus gezocht naar voor beginners bruikbare en voor gevorderden leesbare artikelen. Een nadeel van deze vormgeving is dat je vaak onvolledig moet blijven.

Met uw opmerkingen kan ik dan ook volledig instemmen. Wel meen ik dat onder zeker voorbehoud (zie jongste maartnummer) de zinsnede: 'bij vele vetplanten . . . ligt het wat anders' gehandhaafd kan blijven. Bij herlezing van het artikel merk ik echter dat ik met name niet vermeld heb dat vele vetplanten solitair groeien. Terwille van de commercie laten vele kwekers hun planten ook 's winters doorgroeien. Mijn ervaring is dat deze planten nauwelijks bloe-

men vormen.

Of zich uitsluitend vegetatief voortplantende planten uit moeten sterven weet ik niet. Van het eendekroos bijvoorbeeld is bekend dat het slechts zeer zelden bloeit (met het kleinst en eenvoudigst bekende bloempje). Zaadvorming ervan is mij geheel onbekend. Andere planten (mesems) hebben persé kruisbestuiving nodig. Maar ik ben het met U eens, wat is zeldzaam in een miljoenen jaren durende evolutie?

Overigens plant het eendekroos (een verre en sterk gereduceerde nazaat van de aronskelkachtigen) zich voort door knopvorming. Deze knoppen zakken 's winters naar de bodem, terwijl het oppervlaktekroos invriest en sterft. Samenvattend is onze visie op de evolutie dus wel hier en daar verschillend. In bloei schieten en zaad zetten betekent inderdaad voor vele planten 'het loodje leggen', denk maar aan de monocarp (= met een vrucht) bloeiende Aeoniums. Ook Bromelia's sterven af na de bloei, maar overleven door uitlopers.

Dat extreme omstandigheden voor cactussen ideaal zijn is volledig onjuist. Belgische kwekers kweken op . . . pure koemest! (?? red.).

Onder dergelijke gunstige omstandigheden kunnen de meeste cactussen zich in de natuur niet handhaven omdat ze weggeconcurrereerd worden door andere planten. Een uitzondering vormt de *Gymnocalycium*, die in het Nederlands terecht weidecactus heet omdat hij de concurrentiestrijd wel aan kan!

Mammillaria goldii

Foto's Th. Neutelings

Turbinicarpus roseiflorus

J. Mieras schrijft:

In het augustusnummer van "Succulenta" 1976 geeft Cor v.d. Wouw een tiental "spelregels" voor het kweken van succulente planten. Hoewel ik met een groot deel van deze spelregels in kan stemmen, wil ik toch wel enkele kritische kanttekeningen bij deze spelregels plaatsen. Met die kritiek, die bedoeld is constructief te zijn, wil ik niet ontkennen, dat v.d. Wouw's methodes verkeerd zijn, integendeel, de bedoeling is slechts aan te geven, dat er meer wegen naar het Rome der succulentofielen leiden en dat er vele variaties op de spelregels mogelijk zijn. Ook de door mij gevolgde kweekmethodes zullen wel aanvechtbaar zijn; een voor iedereen en altijd geldende "Wet van Meden en Perzen" is er - gelukkig - niet. Zelf experimenteren is immers een der meest boeiende aspecten van onze hobby.

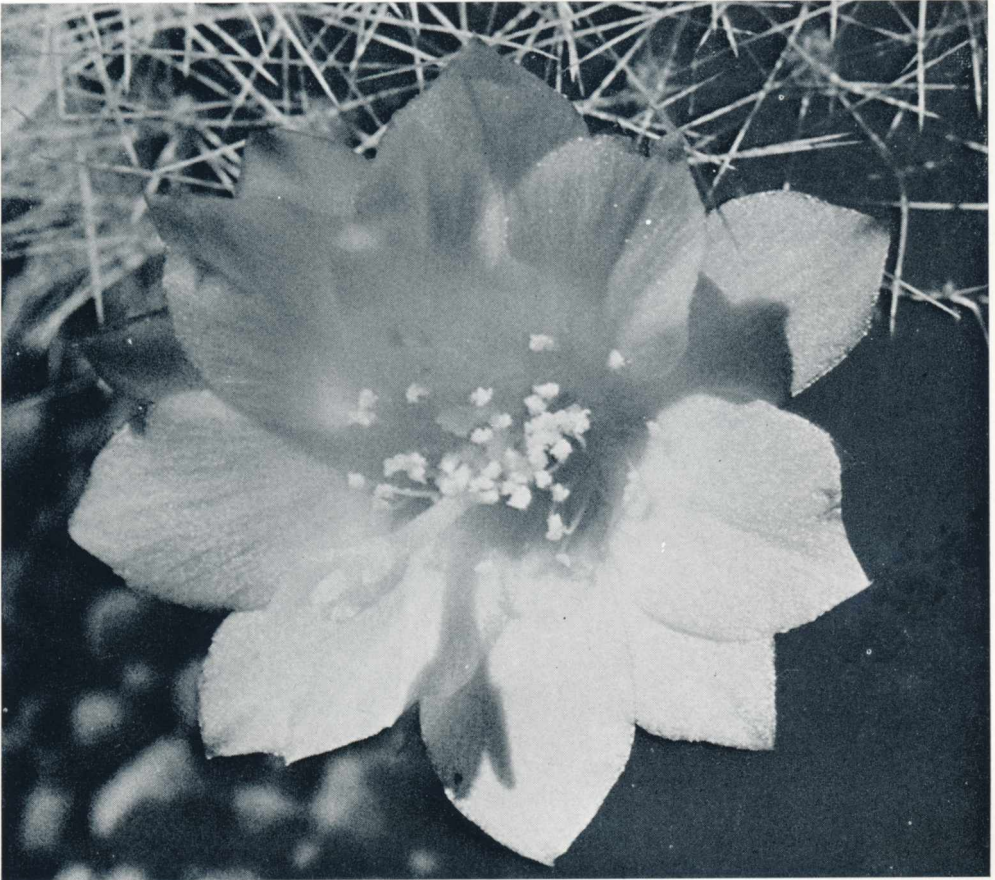
In plaats van de door v.d. Wouw genoemde RHPA-potgrond gebruik ik - en echt niet als enige - steeds naar volle tevredenheid Lentse Potgrond nr. 8. Deze vermeng ik, behalve met wat scherp zand ook met gepofte kleikorrels. Deze hebben het voordeel de grond luchtig te maken en water vast te houden. De planten kunnen op die manier, misschien met wat meer moeite, maar daar zijn de meeste wel op gebouwd, vocht opnemen (uit de korrels) zonder dat de grond te nat is en dus is kans op rot vanuit de wortels veel geringer. Het niet afdekken van de potgrond wordt vaak verdedigd met: „Je kan beter zien of er iets met de plant aan de hand is, dan wanneer met zand of grind is

afgedekt". Het enige wat mijns inziens dan „beter" te zien is, is de steeds gevoelige wortelhals. Wil men meer van de plant zien, b.v. de wortels, dan moet — afgedekt of niet — de plant uit de pot worden gehaald. Als wel wordt afgedekt — bij voorkeur met grind, daartussen zitten nl. veel luchtopeningen — dan wordt de gevreesde wortelhalsrot in zeer grote mate beperkt.

Het na afdekken niet meer kunnen voelen of de grond vochtig genoeg is, is gemakkelijk op te lossen met een grondvochtigheidsmeter. Deze zijn heel eenvoudig zelf te maken (zie „Succulenta", 1971, blz. 33 e.v. voor een bouwschema). Wat betreft het afdekken met zand dat immers een geringer porievolume en kleinere poriën heeft, kan ik wel met spelregel 8 meegaan.

Kunstmest geef ik nooit. In de potgrond zit voldoende voedingsstof in acceptabele verhouding om de plant enkele jaren van het nodige te voorzien. Meestal moet daarna toch worden verpot, omdat de plant de pot is uitgegroeid of dreigt uit te groeien. Alleen als planten jaar in, jaar uit in dezelfde grond staan (maar wie doet dat?) kan ik me voorstellen dat kunstmest geven noodzakelijk wordt.

Het Zwanevlot 87, Zutphen.

Rebutia senilis var. *sieperdaiana*

Foto's Th. Neutelings

Verenigingsnieuws

"SUCCULENTA" is het verenigingsorgaan van de Nederlands-Belgische vereniging van liefhebbers van cactussen en andere vetplanten "Succulenta".

DAGELIJKS BESTUUR:

Voorzitter: S. K. BRAVENBOER, Kwartellaan 34, Vlaardingen.

Vice-voorzitter: Ir. G. E. M. UIL, Cuperstraat 3, Bemmel.

Sekretaris: J. DE GAST, Graaf Gerhardstraat 10, Venlo, tel. 077 - 17535.

2e sekretaresse: Mevr. A. BOENDER, Beneluxlaan 53, Beverwijk, tel. 02510 - 30746.

Penningmeester: G. LINK, Memlingstraat 9, Amersfoort. Postrek. 680596 t.n.v. Succulenta te Amersfoort, resp. bankrek. 55.32.38.981 bij Algemene Bank Nederland (ABN) t.n.v. Succulenta te Amersfoort.

2e penningmeester: J. ORLEMANS, Heemskerkerweg 288, Beverwijk, tel. 02510-38625.

Algemeen bestuurslid: J. H. VOSTERMANS, Schoolweg 55, Venlo, tel. 077-18627.

Het lidmaatschap kost voor leden in Nederland en België f 25,— en voor leden in het buitenland f 30,— per jaar inclusief maandblad 'Succulenta'. Inschrijfgeld voor nieuwe leden f 5,—.

BELANGRIJKE ADRESSEN:

Ledenadministratie, propagandafolders, aanmeldingskaarten voor het lidmaatschap en nummers van „Succulenta” van de lopende jaargang: P. DEKKER, St. Pieterstraat 27, Middelburg.

Bibliotheek: J. MAGNIN, Oolevaarstraat 13, Strijen. Katalogus f 1,50.

Clichéfond: G. J. M. LINNSEN, Jacob Catsstraat 61, Venlo.

Diatheek: H. M. S. MEVISSSEN, Dinantstraat 13, Breda, tel. 076 - 875076.

Oude nummers van „Succulenta” tot en met december '76: H. B. HOOGHIEMSTRA, Reyerdijk 115, Rotterdam 26.

Redakteur: J. H. DEFESCHE, Kruislandseweg 20, Wouw, tel. 01658-1692.

W.n.d. redakteur: Th. NEUTELINGS, Weissenbruchstraat 92, Roosendaal, tel. 01650-36081.

Ruilen Zonder Huilen:

Succulentarium: aanmelden voor bezoek bij dhr. W. Ruysch, tel. 08370 - 19123 toestel 87, of I.V.T., t.a.v.

dhr. W. Ruysch, Mansholtlaan 15, Wageningen.

Vragenrubriek: Cactussen en algemeen: dhr. UIL, Vetplanten: dhr. BRAVENBOER.

DRINGEND VERZOEK: Wilt u bij al uw korrespondentie een postzegel voor antwoord insluiten? In verband met de hoge portokosten is het niet langer verantwoord, brieven te beantwoorden wanneer geen postzegel is bijgevoegd.

SLUITINGSDATA:

Kopij voor het DECEMBERnummer moet uiterlijk 1 NOVEMBER bij de redaktie zijn.

Mededelingen voor verenigingsnieuws uiterlijk 15 NOVEMBER bij het sekretariaat, afdelingen gelieven hun mededelingen te zenden aan Mevr. A. BOENDER, Beneluxlaan 53, Beverwijk.

Advertentie opgaven uiterlijk 20 OKTOBER bij J. DE GAST, Graaf Gerhardstraat 10, Venlo.

BESTUURSMEDDELINGEN

Bewaarbanden en handleidingen.

Bewaarbanden voor 12 nummers van Succulenta zijn verkrijgbaar à f 10,75; bij bestelling van 10 stuks en meer f 9,50 per stuk.

De „Handleiding voor het verzorgen en kweken van cactussen en andere succulenten” is verkrijgbaar à f 3,50 voor leden en f 4,50 voor niet-leden. Afdelingen betalen bij een bestelling van 10 stuks en meer f 2,50.

Bestelling kan geschieden door storting of overschrijving van het betreffende bedrag op giro-rekening 3742400 van Succulenta afd. Verkoop, Beverwijk met vermelding van de bestelde artikelen.

KALENDER 1978

Er blijkt enig misverstand te bestaan over de wijze, waarop de kalender besteld kan worden (zie vouwblad in augustusnummer). Daarom volgende verduidelijking.

Voor het bestellen is het voldoende de bestelkaart, die gehecht is aan het vouwblad, in te vullen, te frankeren en te verzenden. De betaling vindt plaats na ontvangst van de kalender(s), wanneer de portokosten bekend zijn.

De leden, die nu één of meer kalenders betaald hebben volgens de op de bestelkaart genoemde prijs zijn nog verzendkosten verschuldigd. Zij gelieven deze kosten na ontvangst van de kalender(s) alsnog te betalen.

RUILEN ZONDER HUILEN.

In het augustusnummer vroegen wij op deze plaats een opvolger voor de heer O. van Soldt Sr., die om gezondheidsredenen gedwongen is zijn werkzaamheden voor Ruilen Zonder Huilen te beëindigen. Op onze vraag: „Wie van de leden is bereid om dit werk over te nemen?” is tot onze grote teleurstelling slechts één reactie gekomen. Eén lid kan dit werk beslist niet aan. Wij stellen ons voor, dat Ruilen Zonder Huilen het beste kan draaien wanneer een groepje van drie leden, die niet ver van elkaar af wonen dit zou doen.

Hoe nu? Het moet toch mogelijk zijn in een vereniging met bijna 4000 leden een drietal mensen voor dit werk te vinden. Was misschien het tijdstip ongunstig om zo'n vraag te stellen? Wij hopen het. Het zou toch erg jammer zijn om na een periode van opbouw van deze instelling, gedurende welke reeds zoveel leden geholpen zijn, het werk stop te zetten! Daarom herhaaien wij nogmaals op onze vraag: **WELKE LEDEN HELPEN ONS?** Gaarne uw antwoord aan het sekretariaat. Wil iemand nog eerst nadere inlichtingen, ook dat kan als u er om vraagt.

VERTALERS ENGELS-NEDERLANDS GEVRAAGD.

Succulenta hoopt binnenkort in de gelegenheid gesteld te worden mede te werken aan het uitgeven van een boekje, dat in drie talen — Engels, Duits en Nederlands — zal verschijnen. De oorspronkelijke tekst is Engels. Leden, die bereid zijn een bijdrage te leveren aan de vertaling in het Nederlands worden verzocht zich in verbinding te stellen met het sekretariaat.

A F D E L I N G S N I E U W S.

HAARLEM, DE 32-STE AFDELING VAN SUCCULENTA.

Op 7 september 1977 is met steun van de afdeling Kennemerland de afdeling Haarlem opgericht. Reeds 20 leden hebben zich als afdelingslid laten inschrijven.

Ten gerieve van de verspreid wonende leden in Haarlem en omstreken: in afwachting van een sekretaris is het contactadres voorlopig de heer L. F. Meyer, Pegasusstraat 7, Haarlem. Wij wensen de nieuwe afdeling veel sukses.

"DE SUCCULENTENBEURS VAN HET OOSTEN"

Zoals gebruikelijk op de laatste zaterdag in augustus werd ook in 1977 wederom de jaarlijkse Succulentenbeurs georganiseerd door de afdeling IJsselstreek.

Het was — ook zoals gebruikelijk — stralend zonnig weer, zodat ook nu weer alle liefhebbers hetzij binnen hetzij buiten een plekje hebben kunnen vinden om hun planten aan de man of vrouw te brengen.

De toeloop was ook dit jaar weer enorm en zeer gevarieerd, getuige het feit dat men uit heel Nederland gekomen was en zelfs uit Duitsland.

De aanvoer van planten, naast andere zaken verband houdend met onze liefhebberij, was qua aantal en aard zeer groot en gevarieerd.

Dit jaar werd bij de organisatie rekening gehouden met de vorig jaar gehouden enquête. Uitgangspunt is dan ook geweest: service verlenen aan de liefhebbers van cactussen en andere succulente planten, door hen in staat te stellen op een bepaalde ruimte contacten te leggen waarbij planten van eigenaar kunnen wisselen.

Het zal u bij het bezoek aan de beurs dan ook wel opgevallen zijn dat u vrijwel onbeperkt uw gang kon gaan. De enige beperking die de bezoekers opgelegd kregen was het exacte tijdstip waarop voor eenieder de zaal werd opengesteld. Dit werd uitdrukkelijk zo gedaan om niemand, ook de eigen leden, te bevoordelen.

Door middel van de verloting van gekochte en door de bezoekers welwillend afgestane planten werd getracht de (hoge) kosten te dekken, hetgeen vrijwel gelukt is.

Van de ideeënbus werd nauwelijks gebruik gemaakt. Wel werden enige nieuwe leden ingeschreven.

Gaarne willen de organisatoren allen hartelijk danken, die op welke manier dan ook hebben bijgedragen aan het welslagen van deze beurs.

Tot slot nodigen wij u allen weer uit om deel te nemen aan de "Succulentenbeurs van het Oosten" op de laatste zaterdag van augustus 1978 te Zutphen.

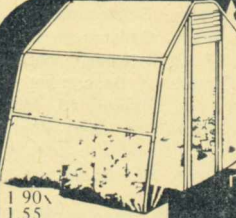
Afdeling IJsselstreek
Namens de beurscommissie
F. J. Warmenhoven
Tichelkuilen 208
ZUTPHEN

NIEUWE LEDEN:

- F. P. Tisseur, Kerkweg 55, 8355 BM Giethoorn.
Mevr. J. W. Kommer-Boot, Kuyperstraat 2, Maarssen.
W. F. Debbink, Zutphensestraatweg 19, Dieren.
A. A. H. Zuiderwijk, Pr. Christinalaan 12, Leusden-Zuid.
P. Dekker, Burg. Struikstraat 47, Dordrecht.
Ronny Groen van Wettum, Paukenstraat 36, Nijmegen.
M. M. L. v.d. Woude, Bivak 2, Almere-Haven.
L. W. A. van Osch, Koninginnelaan 361, Vlaardingen.
Mineke Corvers-Biesterveld, Nieuwstraat 66, 2440 - Geel - België.
J. Borst, Moldijk 105, Barendrecht.
S. A. R. L. Noyen, Jef van Heupenstraat 29, 2300 Turnhout - België.
B. van Keulen, Schouwweg 58, Wassenaar.
J. P. Bruyntjes, Brugakker 11-28, Zeist.
L. Oosting, Europaweg 17, Nieuw Schoonebeek.
Dirk Jan Gijsen, Heilostraat 335, Den Haag.
H. Schers, v.d. Steenstraat 65, Meijel.
Mevr. E. E. Eertink, Burg. v.d. Leentstraat 50, Grubbenvorst.
C. Altena, Rooseveltlaan 611, Utrecht.
Frans Janssen, Nieuwebaan 13, Tienraij.
J. C. Kool, Havenstraat 21, Zaandam.
Koen Feremans, Bergestraat 7, 2800 Mechelen (Battel) België.
H. Kalden, Pr. Beatrixlaan 7, De Meern.
A. J. D. Melcherts, De Finne 51, Joure.
B. Robben, Samuel Morsestraat 41, Den Bosch.
A. H. Abels, Nw. Achtergracht 81 (I), Amsterdam.
Rudi Somers, IJzerleen 2, 2800 Mechelen - België.
Conny van Dale, Badhuisweg 8, Cadzand.
H. A. C. Derksen, Griffdijk Noord 50, Lent.
Mevr. M. Postmus-Smet, Fabrieksplein 1, Harlingen.
A. C. Jochems, Wendelaar 95, Vianen.
T. Koopman, Dr. Schaapmanlaan 51, Zwolle.
A. de Vries, Rheastraat 6, Delfzijl.
Mevr. Knoop-Kooistra, Oosterwierum 20, Wagenborgen.
A. van Dijk, Kerkstraat 55, Wagenborgen.
J. Dijkers, Jan Steenstraat 1, Maarssen.
W. Verbeek, Buurtlaan Oost 34 A, Veenendaal.
H. Huttinga, Graaflandstraat 6, Geleen.
Fa. P. en A. J. Roggeband, van Henegouwenplantsoen 10, Tholen.
M. Maessen, Wezenhof 1232, Nijmegen.
G. van Scharrenburg, Vietweide 48, Bunnik.
Mevr. M. van Werkhoven, Pijperweg 2, Bloemendaal.
A. P. de Boer, Elft 47, Hippolytushoef.
T. Kraaijeveld, Waterwegstraat 39, Sliedrecht.
H. W. Fiscaal, Zonnenberg 8, Ruurlo.
Mevr. S. de Vos-Hendriks, Friesenburgstraat 31, Nijmegen.
C. Hey, Vinkenkade 13, Vinkeveen.
T. Kester, Dijkweg 131, Honselersdijk.
M. van Meurs, Schoolstraat 28 B (II), Voorschoten.
P. D. Luchtenberg, Lageweg 26, Grijpskerk.
Lucien De Nil, Hogeweg 1, 9320 Oudegem - België.
Mevr. G. Kuipers, Kruisstraat 33, Munnekezijl.
Dhr. de Man, Korhoenstraat 75, Tilburg.
Wim Bergenhenegouwen, Otterspoorlaan 5 (II), Utrecht.
I. J. v.d. Ven, Maarsbergenstraat 230, Den Haag.
J. F. Baseliers, Nova Zemblastraat 26 huis, Amsterdam.
J. Oostwouder, Dalweg 2, Nunspeet.
R. Lucas, Weth. van Heldenstraat 61, Rozenburg.
D. v.d. Linden-Vermant, Aimé de Langlestraat 24, 2620 Niel - België.
C. Bruggeling, Geesterwijkstraat 4, Monster.
Mevr. G. v.d. Berg, Waalseweg 57, Tull en 't Waal.
Daniel D'Herdt, Spaarzaamheidstraat 3, 9300 Aalst - België.
Hugo Bulte, Wilgenstraat 27, B 8800 Roeselare - België.
Mevr. O. F. Leitner, Gobatstraat 34, Castricum.
O. Bührmann, Leersumstraat 99, Den Haag.
Texas A. en M. University, Library Serials Record, College Station TX 77843, Texas - U.S.A.
W. R. Luyks, Cortveldlaan 18, 6713 EL Ede.
H. C. J. v.d. Meulen, Pieter Baststraat 35 (III), A'dam-Z.
M. Willemstein, Pletterijstraat 54, Den Haag.
J. M. Scheele, Plataanstraat 23, Terneuzen.
Mevr. J. M. Fondse, Retiefstraat 147, Ermelo.
P. J. van Noord, van Albardaweg 75, Oude Bildtzijsl.
Sgt. I. A. Spelde, O. O. Mess, Nederlandstraat 1, Utrecht Veldpost 896.
J. v.d. Berg, Henri Dunantstraat 3, Weert.
Mevr. Roozendaal, Busselstraat 43, Rotterdam.
Bert Kruse, Riouwstraat 33 A, Groningen.
A. Wiebes, Clausstraat 17, Hoogkerk.
H. B. Bühl, Nova Zemblastraat 44 (II), Amsterdam-W.
F. H. Sanders, Deimosweg 33, Eindhoven.
Karl v.d. Velde, Jan Gorislaan 130, 3293 Kaggevinne - België.
H. A. E. Eschauzier, Baarzenstraat 85, Vught.
L. M. Quintus, Elzeplein 19, Steenbergen.
Jozef Jacobs, Vossenboslaan 9, 2190 Essen - België.
J. W. Lots, Oderstraat 7, Veghel.
Mevr. J. Aben, Teding van Berkhoutweg 18, Halfweg.
Mevr. M. J. H. Gooren-de Groot, Vogelplantsoen 173, Dieren.
Mevr. Peeters, Ellerwaard 5, Achtmaal.
F. M. Beekers, Strijenstraat 55, Oosterhout.
J. B. A. Broos, Cederstraat 17, Oudenbosch.
Mej. L. M. G. Brouwer, Linnaeusstraat 25, Utrecht.
P. van Eenennaam, Spoorstraat 15, 's-Heerarendskerke.
Eberhard Jahn, Erlenweg 13, 4930 Detmold - B.R.D.
G. Laagland Winder, Lange Vliet 52, Julianadorp.
A. van 't Hof, Vrijenbansestraat 34 A, Rotterdam.
Karel Pishoudt, Max Roosstraat 35, B 1030 Brussel - België.
Johan Spildooren, Lourdeslaan 98, 2520 Edegem - België.
C. v.d. Hogen, Uilenstede 57, Amstelveen.
Mevr. M. Braam-Braat, Meerkoetlaan 35, Beuningen.
Mevr. H. van Lent, Vechtstraat 54 (III), Amsterdam.
Mevr. I. M. Peters, Loobeek 6, Geleen.
E. Tuut, Willem Koopsweg 71, De Wijk.
J. L. Kasper, Hoogenakkerstraat 15, Weert.
Herman Strikkeling, Weverstraat 50, Kerkerdom.
Marina v.d. Oetelaar, Kerkheiseweg 28, Liempde.
J. de Vries, Molenkade 8, Noordscharwoude.
C. J. Beekmans, Weth. Ebbenlaan 100, Helmond.
John Appels, De Voorstenkamp 11-68, Nijmegen.
F. Saelman, p/a Twijnderslaan 48, Haarlem.
L. F. Meyer, Pegassusstraat 7, Haarlem.
G. Vroom, Nachtegaalstraat 78, Haarlem.
Mevr. A. W. M. v. Velzen-Mulder, Croezenstraat 6, Haarlem.
D. de Ruiter, Steenbokstraat 21, Haarlem.
O. v.d. Haak, Voltastraat 6, Haarlem.
Mevr. Zijp, Ekamastraat 112, Haarlem.
P. Boonman, van 't Hofstraat 309, Haarlem.
Th. v.d. Tooren, Pres. Steynstraat 46, Haarlem.
R. W. Koper, Waddenstraat 493, Haarlem.
A. Kreike, Radboudstraat 35 rd., Haarlem.
Mevr. W. J. van Roode, Lichterstraat 50, Nieuw Vennepe

W. Vink, Mentawistraat 31, Haarlem.
 M. J. G. Pollé, Vosmaerstraat 91, Haarlem.
 M. H. W. Hetem, Hagestraat 36, Haarlem.
 Mevr. W. Lutters, Wheredijk W. 38, Purmerend.
 E. de Rus, Stresemannlaan 41, Haarlem.
 P. H. Romeyn, Troelstrastraat 3, Papendrecht.
 A. Willeken, Beatrixplaat 51, Hellevoetsluis.
 Mej. C. L. v.d. Zanden, Krommedelseweg 8, Loosbroek.
 Miranda Backers, Vaartweg 4, Haelen.
 P. de Groot, P. C. Hoofdstraat 41, Zevenaar.
 J. M. Reijnders, Eijkerstokweg 9, Heythuysen.
 K. Tielens, Louislei 62, B 2130 Brasschaat - België.
 Mevr. L. M. M. Peese-Binkhorst, Middenlaan 8, Doorn.
 P. Budzelaar, Loopplantsoen 13, Utrecht.
 K. Hummel, De Hop 11, Roden.
 A. H. v.d. Kolk, Raadhuisstraat 14 A, 4266 EB Eethen.
 Mevr. J. W. v.d. Tuin-Schaapman, Langeweg 71, Slootdorp.
 Mevr. I. Janssen-Heinkens, Multatulistraat 138, Groningen.

V. Postma, J. Siccamastraat 12, Zoutkamp.
 L. van Maurik, W. A. Vultostaat 89, Utrecht.
 Mevr. M. Talma-de Haas, Honthorststraat 8, Leeuwarden.
 Peter Alberda, Marowijnestraat 31, Groningen.
 M. Koning, Borghoornsweg 3, Annen.
 J. Hooghuis, Westerstraat 39, Winsum.
 Mevr. R. v.d. Bosch, Molenstraat 2, Nuland.
 J. C. Gelens, Opaalstraat 83, Groningen.
 Hidde de Rooter, Gaasterlandlaan 6, Heerenveen.
 Marisa Thijs, Wijnegemsteenweg 15, 2232 's-Gravenwezel.
 Coby Verhage, Beatrixlaan 4, Goes.
 B. F. Looy, Statenlaan 202, Middelburg.
 J. T. v.d. Meij, Huigenstraat 28, Den Helder.
 J. Cools, Herderstasje 12, Meerveldhoven.
 C. Kant, Livornostraat 14, Eindhoven.
 Johan Janse, Lindestraat 49, Valkenswaard.
 J. Stolk, Morianseweg W 85, Hellevoetsluis.
 Tom Melieste, Elzerik 2, Maarheeze.

Onverge-lijkbaar in kwaliteit, vormgeving en prijs!

1.90x
1.55

model 65

Garden Relax

HOBBY-KWEEKKAS

Deze bijzonder voordelige, ruime, sterke polythene kas heeft na Engeland nu ook in Nederland vele enthousiaste gebruikers **Maximum groeiruimte voor een minimum prijs.**

model	br. x l. x h.	prijs	Incl. BTW en verzendkosten (er komt dus niets bij!)
65	1.90x1.55x1.90	f. 250,-	
86	2.50x1.85x2.00	f. 295,-	
106	3.10x1.85x2.00	f. 330,-	
1012	3.10x3.70x2.00	f. 470,-	
1018	3.10x5.50x2.00	f. 595,-	
1024	3.10x7.40x2.00	f. 780,-	
1030	3.10x9.30x2.00	f. 880,-	

Neem geen genoegen met imitatie. **...EIS HET BESTE, EIS GARDEN RELAX.**

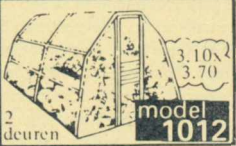
Wij geven afhaalkorting! De kas is overal te plaatsen **ZONDER FUNDERING.** Stormvast 600 gauge polythene zonder lasnaden voor lange levensduur Gegalvaniseerd stalen frame.

2.50x
1.85

model 86

BON voor gratis documentatie Garden Relax kassen, Postbus 7-Noordwijkerhout.

3.10x
3.70

2 deuren **model 1012**

VANDERZALM naam
 NOORDWIJKERHOUT, Westeinde 52 straat
 Postbus 7, Tel 02523 2333 bgg.2203 plaats

SUC

GEVRAAGD: enige zaailingen van **Weingartia fidaiana** voor studiedoeleinden door:

A. J. Brederoo,
Gillis Steltmanstraat 33,
Amsterdam W-16.

VAN SPIJK
uw drukker

TE KOOP:

10 Jaargangen van Succulenta 1968 t/m 1977 tegen elk aannemelijk bod.
Ook genegen te ruilen tegen olifantstand of hoorn van een neushoorn.

H. L. Blonk,
Godfr. van Seystlaan 27 D9,
flat Cattenbroeck, Zeist.
Tel. 03404 - 27315.

CACTUSKWEKERIJ

GEBR. DE HERDT

**Bolksedijk 3E (aan de weg
van Rijkvorsel naar Wortel)
B - 2310 Rijkvorsel - België
Tel. 031-146942**

Regelmatig uitbreiding
van ons assortiment

GEOPEND:

's zaterdags van 9.00 tot 19.00 uur
en dinsdags van 13.00 tot 19.00 uur.

PLANTENHANDEL A. H. Abels.

Grootste gesorteerde zaak in Noord
Holland in cactussen en succulenten.
In- en verkoop.

Singel-Bloemmarkt t/o 494-496.
Amsterdam. Tel.: 020 - 227441.

CACTUSSEN - SUCCULENTEN

A. N. BULTHUIS EN CO.

Cothen - Groenewoudseweg 14
Postbus 12 - Tel. 03436-1267
Sortimentslijst wordt na storting van f 1,-
toegezonden. Girorekening 124223.

's Zondags gesloten

Succulentenkwekerij

H. van DONKELAAR

Werkendam - Tel. 01835-1430

Complete sortimentslijst nr. 15 (met aanvulling)
wordt u toegezonden na storting van f 3,50 op
girorekening 1509830.

Regelmatig nieuwe importen
's Zaterdags na 3 uur en 's zondags
gesloten

TUINCENTRUM "ARIZONA"

Gespecialiseerd in cactussen en vetplanten
Grote collectie met veel aparte soorten.

Concurrerende prijzen.

Aalsmeerderweg 93, naast Peugeot-garage
Aalsmeer — Tel. 02977 - 26133

Daylite 'n kassucces

Bij aankoop
Daylite kas
gratis capillaire
mat naar lengte
van de kas.

kwaliteit:

Stormsterk, roestvrij en van
onverwoestbaar aluminium.

keuze:

Liefst 31 modellen van

f.599,- $\frac{1}{m}$ **f.3.500,-**

krediet:

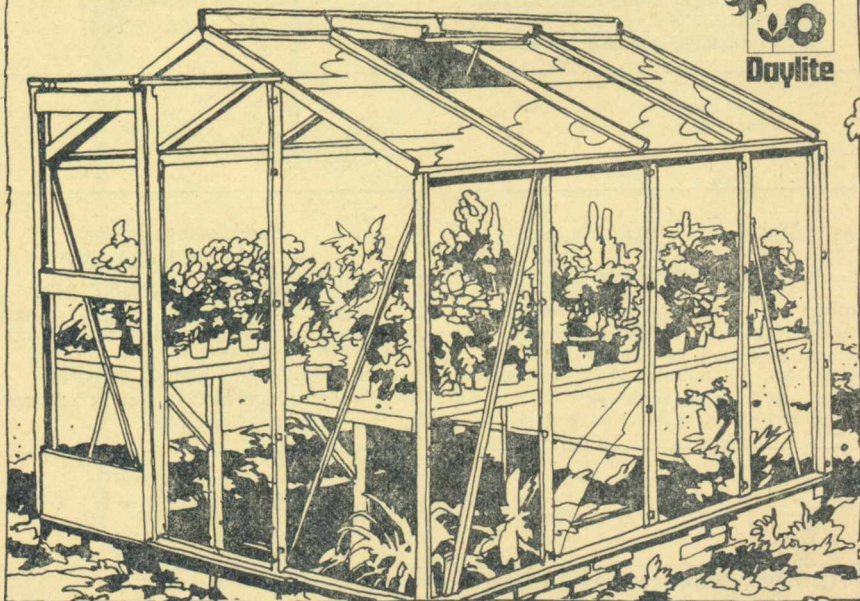
Gespreide betaling door het
Daylite Krediet Plan (tot
3 jaar).

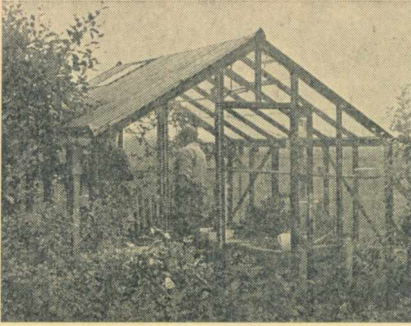
kompleet:

Volledig pakket accessoires.

kijken:

Het grootste kassencentrum
in Nederland is dat van
Daylite International,
Amsterdamsstraatweg 29^e,
Industriepark Naarden.
Tel.: 02159-41316.

VEMAKAS

De NAAM die garant staat voor een kwaliteitskas!

Wij leveren U: uit eigen fabriek standaard- en afwijkende maten kasjes.

Wij importeren:

Aluminium kasjes,

WHITE-HOUSE Hexa-Light kasjes,

HUMEX automatische broeikasinstallatie en bodemverwarmde zaaibakken e.d.,

TROPEX schermmatten.

Vraag ook eens onze prijslijst aan voor materialen voor de „DOE HET ZELVERS”.

Op onze show-tuin staan 7 modellen kasjes welke in bedrijf zijn, opgesteld.

Wij zijn alle dagen geopend.

Ook zaterdags van 9 - 17 uur en donderdags tot 21 uur.

Voor schriftelijke of telefonische informatie:

VEMAKAS

Pletering 1-3, Postbus 6

OOSTWOUD (N-H) tel. 02291 - 1325.

karlheinzhuhlig - kakteen

Aanvulling op onze plantenlijst 1977-1978

Importplanten

	DM	
Arrojadoa aureispinus 1	35,—	50,—
Austrocephalocereus dybowskii	45,—	60,—
Mammillaria magnifica	4,—	
Notocactus muegelianus	9,—	25,—
Notocactus claviceps	12,—	22,—
Parodia taratensis	6,—	
Parodia aureicentra v. omniaurea	6,—	
Pseudopilosocereus azureus	18,—	40,—
Duvalia elegans, radiata	5,—	6,—
Conophytum minutum, ficiforme, oviforme, pearsonii, calculus	4,—	9,—
Haworthia margaritifera	7,—	10,—
Kedostria africanus	10,—	25,—
Lithops olivacea, lesliei, fulleri	3,—	12,—
Adenium swazicum	22,—	30,—
Mammillaria sp.n. ähnl. trichacantha	8,—	12,—
Mammillaria boolii	8,—	12,—
Mammillaria dodsonii	5,—	8,—
Mammillaria napina	7,—	12,—
Mammillaria surculosa	4,—	8,—
Melocactus ernestii	3,—	5,—
Obregonia denegrii	15,—	30,—
Sulcorebutia sp.n. tiraquensis	7,—	12,—
Sulcorebutia lepida	8,—	12,—
Thelocactus bicolor v. bolansis	10,—	30,—

7053 KERNEN i.r.

KRS. WAIBLINGEN

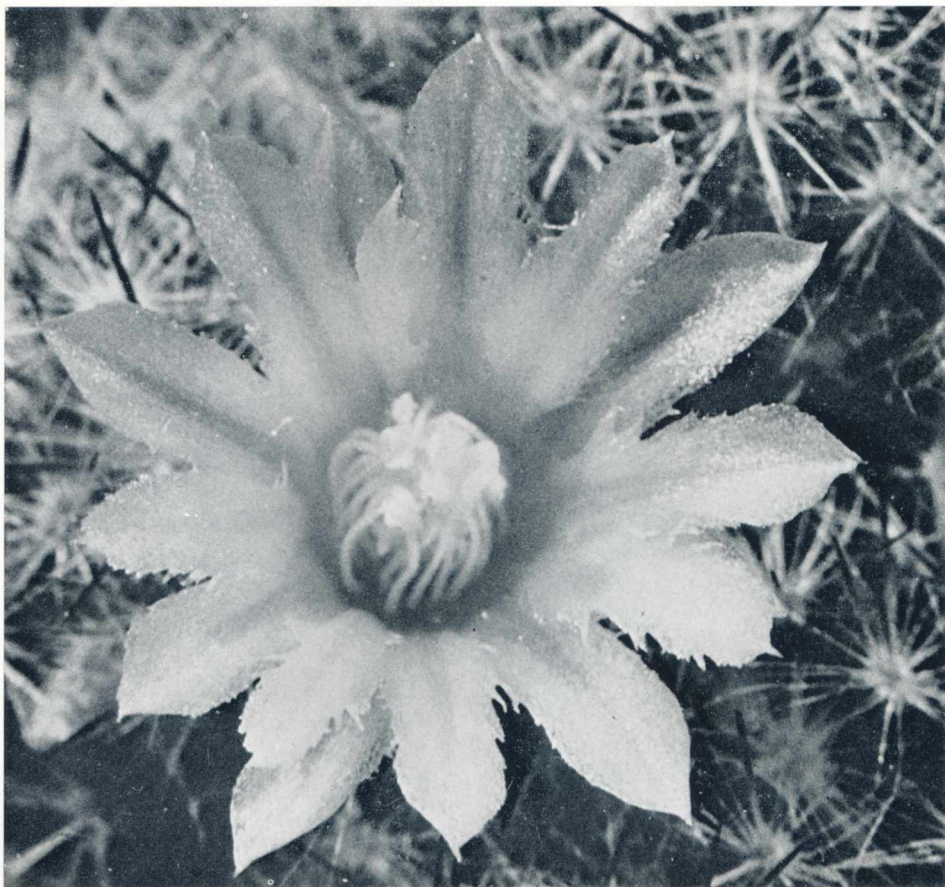
LILIENSTR. 5

W.-Duitsland

Antwoord C. v.d. Wouw:

Iedere potgrond kan goed zijn en ik twijfel ook niet aan de kwaliteit van de door lezer gebruikte grond. Dit kan trouwens ook RHPA grond zijn, omdat dit slechts een keurende instantie is waarbij de meeste potgrondfabrikanten zijn aangesloten. Bij nalezing merk ik dat ik dit niet verduidelijkt heb. RHPA grond bezit: 1. goede structuur om voldoende water en lucht te bevatten. 2. voor ongeveer zes weken voedingsstoffen en voor een nog langere tijd sporenelementen. 3. een pH van 5,5-6,0. Wat betreft de opmerkingen over de samenstelling van de grond kan ik geheel accoord gaan. Voor beginners schrijf ik 'niet afdekken', niet direct omdat dit beter zou zijn, maar om hen te leren zien, voelen, etc. wat een plant nou eigenlijk aan water nodig heeft.

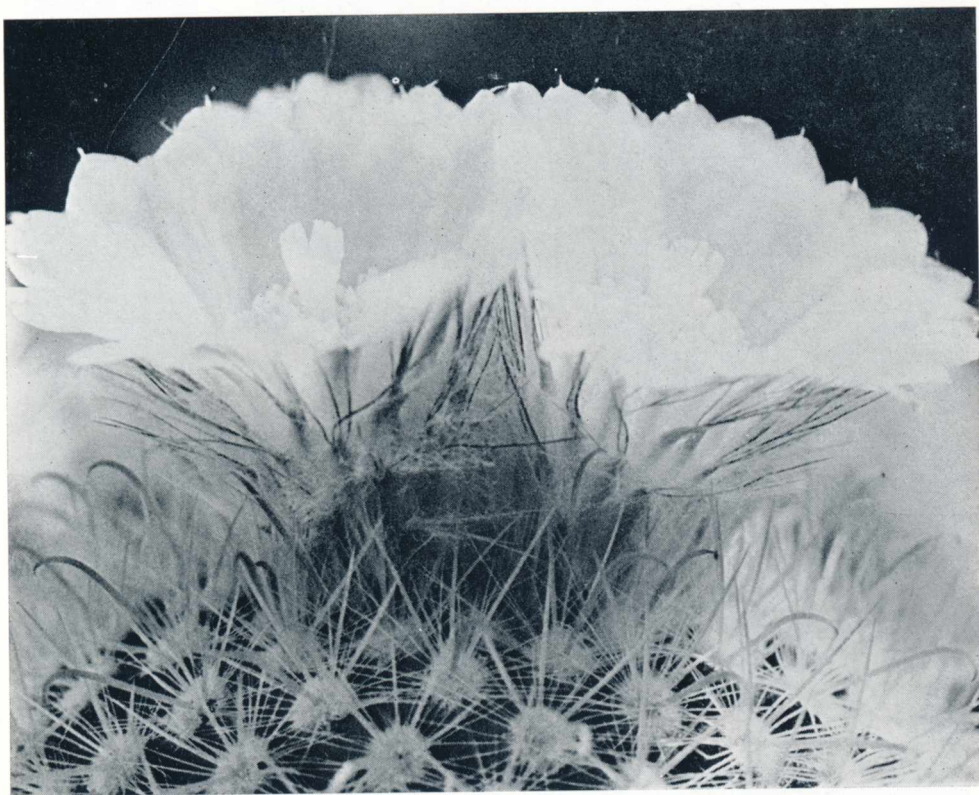
Voorts ziet men dat potgrond niet al te veel voedingsstoffen hoeft te bevatten. Dit geldt zeker voor kamerp'anten. Door een mestadvies aan beginnende liefhebbers hoop ik echter te bereiken dat hun planten zo goed groeien dat ze inderdaad regelmatig een nieuwe pot nodig hebben. Zonder dat expliciet te vermelden lost dat een tweede vraagstuk op, namelijk dat van hard water!

Mammillaria multiceps

Een ons (nog) onbekende schrijft:

In het laatste nummer van "Succulenta" in 1976 geeft Cor v.d. Wouw één van zijn beschouwingen ten beste omtrent het planteleven waarin hij zich naar mijn wijze van zien verslikt in een beetje te veel aan filosofie. Hij betoogt dat planten beschikken over verscheidene middelen om de strijd om het bestaan met succes te voeren. Daaronder noemt hij de vegetatieve vermeerdering (dus door middel van uitlopers, wortelstokken e.d.) en de generatieve (met zaad of sporen). Daarbij maakt hij een onderscheid tussen succulente en niet-succulente planten. Waarom? De "normale" planten proberen groot en sterk te worden en vormen dan sporen of zaad. "Bij vele vetplanten en ook een groot aantal cactussen ligt het wat anders", zegt hij. Ik zou willen stellen dat vegetatieve vermeerdering, hoe doelmatig deze ook kan zijn, nooit de generatieve kan vervangen. Bij vegetatieve vermeerdering splitst één plant zich in vele stukjes, die echter blijven behoren tot dat ene individu, genetisch onveranderlijk. Dat is echter, hoe oud het ook kan worden, sterfelijk en als dat tijdstip bereikt is gaan alle exemplaren van dat ene individu te gronde. Zonder zaad zou de plant uitsterven. Omgekeerd kan je ook redeneren: Een plant is nooit "af"; zij is het resultaat van een zeer lange ontwikkelingsgang. Zoals het plantenrijk er in vervlogen (geologische) tijdperken anders uitzag dan thans, zo zal het er ook in de toekomst anders uitzien. Wat wij zien is de aan deze tijd gebonden verschijningsvorm van een ontwikkelingsproces uit het verleden, dat zich onstuitbaar voortzet in de toekomst. Als we dit als juist aanvaarden rest er geen andere conclusie dan dat door generatieve voortplanting de plant zich erfelijk

Parodia mutabilis

Foto Th. Neutelings

aanpast aan zich wijzigende omstandigheden. Zonder vegetatieve vermeerdering is dit wel, zonder generatieve vermeerdering niet mogelijk.

Nu de cactussen en de vetplanten. Bij deze is een andere ontwikkelingsgang dan de boven geschetste niet mogelijk. Daarom alleen al is het plaatsen van deze plantengroepen in een uitzonderingspositie niet juist. De heer v.d. Wouw haalt hier onze verzorging bij. "Hoe beter de verzorging, hoe harder ze groeien en hoe meer uitlopers ze maken, maar bloeien, ho maar", schrijft hij. Het is natuurlijk de vraag wat die "betere verzorging" inhoudt. Als tengevolge daarvan zaadvorming tot het verleden gaat behoren, zou zo'n plant dus vroeg of laat sterven en was het met de cactussen en vetplanten gedaan. Wat hier voorgesteld wordt als betere verzorging is blijkbaar niet zo'n beste.

We moeten ervan uitgaan dat een plantesoort, die gerekend wordt te behoren tot de overblijvende planten, periodiek bloeit. En periodiek zal bij cactussen op volwassen leeftijd in het algemeen jaarlijks zijn. Bloeien is derhalve niet, zoals de heer v.d. Wouw stelt "voor een aantal planten een laatste poging er het leven niet bij in te schieten". Bloeien behoort tot de normale levensfuncties van een plant, cactus of niet. "Pas wanneer de situatie ONGUNSTIG wordt, gaat zo'n plant bloemen vormen en zaad zetten om de kommervolle tijd welke kennelijk aanbreekt door te komen". Afgezien dat "plant" en "soort" hier vereenzelvigd worden, moet toch gesteld worden, dat dat natuurlijk niet kan. Of laat ik voorzichtig zijn. Het doet zich in de natuur in extreme gevallen en bij wijze van uitzondering wel eens voor. Als een individu in zijn areaal op een ongunstige plaats terecht komt, vormt zo'n armzalig plantje wel eens een even armzalig bloempje en enige zaadjes. Maar dan spreken we niet over de normale situatie; dan gaat het om een geval van noodrijpheid. Normaal groeit een volwaardige plant in een gebied dat volledig aan al zijn behoeften voldoet in optimale omstandigheden. Verandering van één der factoren van het ecologisch systeem (temperatuur, zonbeschijning, waterhoeveelheid, zuurgraad, enz.) is vaak al voldoende om te bereiken, dat de optimale omstandigheden ontbreken en dat zo'n plant zich ter plaatse niet kan handhaven. Tot de optimale omstandigheden van een cactus behoren nu juist de extreme omstandigheden, die andere planten niet verdragen: maandenlange droogte, schroeiende hitte, een bodem van puur kwartsand, krachtige bestraling met ultraviolet licht in een ijle en koude atmosfeer. Dat is voor die plant ideaal. Was dat niet zo, dan zou zij daar niet groeien. Dan zocht zij minder extreme omstandigheden en als zij zich niet kon aanpassen, stierf zij uit. Voor een cactus zijn deze omstandigheden niet armoeig; zij zijn voor de cactus rijk, net wat de plant behoeft. De cactus en zijn omgeving zijn geheel aangepast aan elkaar. Hij gaat daar bloeien omdat hij zich ter plekke helemaal "op zijn plaats voelt". Aanzetting tot bloemvorming is niet: mest toedienen en volop water geven, maar bij benadering proberen te voldoen aan de behoeften van de plant: een rustperiode, zoals die in de natuur voorkomt, een extreem milieu, waarin de planten op zijn best gedijen en zich het gunstigst ontwikkelen.

Op studiereis door Uruguay (III)

K. H. PRESTLÉ

We rijden door tot de Rio Lucia en vinden daar behalve enige *Frailea's* ook *Notocactus concinnus* en een paar *Wigginsia's*. De Rota 7 kronkelt zich nu als een slang door het land, dat nu inmiddels heel wat heuvelachtiger en steniger is. Ons eerste grote doel is het terrein bij km 150, omdat ik daar-

Frailea's gevonden bij de Rio Lucia.

vandaan een paar erg interessante Frailea's van mijn vriend Hugo heb gekregen. Bij km 150 aangekomen, kijken we toch wat teleurgesteld om ons heen, want het landschap ziet er helemaal niet naar uit, dat er hier cactussen groeien en ook vriend Hugo kan zich niet herinneren hier al eens cactussen gezocht te hebben. Toch gaan we zoeken, maar vinden niets; we komen tenslotte tot de slotsom, niet op de juiste plaats te zijn. Aangezien we reeds een tijdje geen wegaanduidingen gezien hebben, vragen we een toevallig voorbijkomende vrachtwagenchauffeur en horen van hem, dat we helemaal niet meer op de Rota 7 zijn, maar op de Rota 108! Omdat omdraaien zinloos zou zijn, gaan we verder op de Rota 108 en zien tenslotte een prachtig berglandschap links van de weg. Ook voor mijn vriend zijn deze bergen iets volslagen onbekends. Terwijl wij al bezig zijn ons op de bergexpeditie voor te bereiden, meldt Hugo dat de automatische versnelling niet goed meer funktioneert. We stoppen en stellen vast, dat we veel olie verloren hebben; terwijl zich onder de wagen snel een olieplas vormt. We vullen olie bij, maar na 10 km is het weer net zo. Dicht in de buurt bevindt zich een klein dorp, Polanco genaamd, waarvandaan wij hopen te kunnen telefoneren. Terwijl we daar aankomen, begint het ook nog te regenen en in een ogenblik is alles drijfnat. Het dorpje van 6 huizen

Oponthoud te Polanco

Foto's van de schrijver

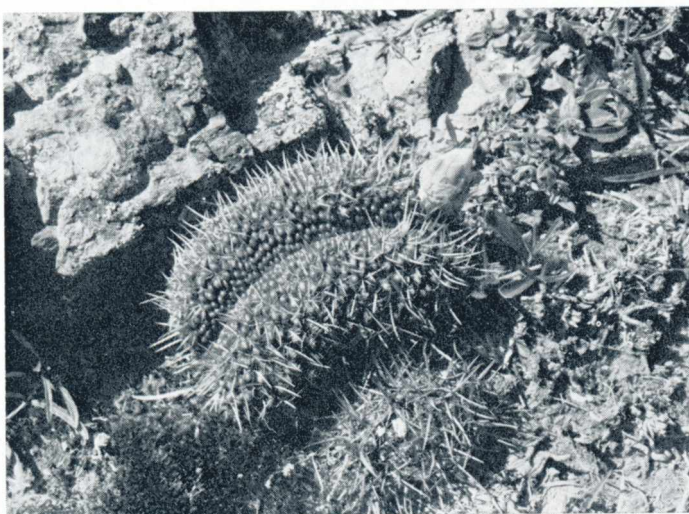
heeft gelukkig een Almacén (kruidenierswinkel) en daar horen wij tot onze verbazing, dat er ook een „dorpswerktuigkundige” is, die ook auto's repareert. Helaas is de man juist weg, maar zal wel met een paar uur terugkeren. Aangezien het al donker wordt en wij in een zadelkamer mogen overnachten, wachten wij graag op de man die onze auto weer in orde kan brengen. De volgende morgen duikt hij inderdaad op en toont ons vol trots z'n werkplaats. Het is weliswaar meer een dorpsmederij, maar het is beter dan niets. Hij kan de schade herstellen en wij zijn allang blij, dat we iemand gevonden hebben. Aangezien het nog steeds regent, lijkt onze monteur meer op een badmeester, want de reparatie moet buiten, onder de bomen plaatsvinden. Na een paar

Notocactus concinnus

uur is het eindelijk zo ver en we nemen hartelijk afscheid van onze redder. Intussen komt de zon ook weer tevoorschijn en wij besluiten nu toch weer de Rouda 108 tot het bergmassief terug te rijden en slaan in de buurt van een hacienda ons kamp op. Het bestijgen van het voor ons liggende bergmassief wordt erg moeilijk, omdat de door de regen nog natte grote rotsblokken niet te beklimmen zijn en er tevens een bos van doornige struiken als een ring om de voet van de bergen ligt. Eindelijk vind ik toch een door geiten platgetreden pad en hijs mezelf de berg op. Op een plateau vind ik tussen een mosvlakte

drie Frailea's, maar hoe intensief ik ook verder zoek, het worden er niet meer aan die drie. Op bijna halve hoogte ontdek ik een prachtige vorm van **Notocactus concinnus**. Boven op het hoogste plateau zie ik enige Wigginsia's en tot mijn verbazing een Notocactus, welke mij met zijn lange en dunne dorens en de diep ingesnoerde ribben aan **Notocactus buiningii** doet herinneren. Ik doorzoek het meer dan een kilometer lange bergplateau aan alle kanten, maar het blijft bij de gedane vondsten. Ook de afdaling is niet eenvoudig en pas na enig zoeken vind ik het geitepad terug, dat ik ook voor mijn beklimming gebruikt heb. Onze reis gaat nu weer verder, maar al heel spoedig moeten wij weer flinke olieplekages vaststellen en het wordt ons duidelijk, dat onze monteur toch blijkbaar niet zo goed met de autotechniek vertrouwd was. De dichtst bijzijnde grotere plaatsen Minas en Trainta-y-Tres zijn ca. 60 km ver weg; we zetten koers naar Minas! Het olieverlies stijgt tot 1 l. per 15 km weg en 25 km voor Minas is het ineens helemaal afgelopen. Een grote olieplas onder onze auto doet vermoeden, dat onze versnellingsbak volkomen droog staat. Na een mars van een uur, bereiken we een hacienda met telefoon en kunnen vandaar de Fordgarage in Minas bellen met het verzoek een wagen te sturen om ons weg te slepen.

Notocactus
mammulosus

cristaatvorm

Het is 25 november als wij proberen onze reis nu via de Rouda 8 vanaf Minas in richting Melo voort te zetten. Bij km 135, een gebied waar vroeger veel Frailea's groeiden, vinden wij slechts een paar zeer noodlijdende exemplaren. Verder gaat de rit en eindelijk zien we aan de rechter zijde een grote Cerro opduiken. Direkt maken wij ons gereed voor een lange voettocht. Eerst moeten we een grote weidevlakte door en dan om een rivier heen trekken, om bij de Cerro te komen. Aan de voet van de Cerro, in halve schaduw, vind ik een nog onbekende Frailea, die door het grote plantelichaam en door de zilverwitte bedoorning opvalt. Op de Cerro zelf zeer veel **Notocactus scopa** van ongelofelijke schoonheid; veel exemplaren zijn meer dan 30 cm hoog. Bij km 200 op de Rouda 8 ligt een ideale plaats om te overnachten. Er is rijkelijk hout en stromend water, zodat we snel de tent opzetten. De nachtrust is helaas slechts zeer kort, daar de zon ons al zeer vroeg wekt. Na een verfrissend bad in de rivier ga ik direkt op zoek. De Cerro bij km 200 is al een oude bekende van mijn vriend en ik weet dus, dat hier **Frailea's**, **Gymnocaly-**

cium en *Notocactus apricus* groeien. Met veel moeite vind ik ook nog enkele exemplaren en ik besluit de Cerro hoger te onderzoeken. Ik klim dus verder naar boven en vind op de top *Notocactus mammulosus*. Het ontbijt smaakt na zo'n ochtendmars natuurlijk bijzonder goed. Tijdens de volgende 60 km: komen we niet langs vindplaatsen die de moeite waard zijn, maar omdat de Routa 8 hier in een uitstekende staat verkeert, komen wij snel dichterbij ons volgende reisdoel, het gebied rond Isla-Patrulla. Kort tevoren hebben wij nog het geluk een plek met fraai zwart bedoornde *Notocactus mueller-melchersii* te vinden. Tenslotte bereiken wij de afslag naar Isla-Patrulla en vinden ook weer enige exemplaren van *Frailea phaeacantha* n.n.prov., die in deze streek thuishoort. Ondertussen bakken we nog snel een Nandu-ei (800 g) dat een maaltijd voor 4 personen betekent. Tot dicht bij Melo houden we nog op verschillende plaatsen stil, om de Frailea-veldstudie niet te vergeten. Kort voor Melo vinden we de groeiplaats van *Notocactus species Melo = N. blouwianus* (?) terug. De vindplaats die vlak aan de weg ligt, is totaal leeg, slechts nog enkele exemplaren zijn aanwezig. Via Melo berijden we nu weer de Routa 7, zodat we die Routa nu vanuit het noorden komend, in de richting Montevideo zullen afzoeken.

Vijverweg 12, Veghel.

(wordt vervolgd)

Mesembryanthemaceae (VIII)

FRANS NOLTEE

Binnen zeer korte tijd (Schwantes spreekt zelfs van enkele uren) bereiken ze hun volle wasdom. Tezelfdertijd vormt zich weer een nieuwe mijter waarin zich daarna opnieuw 2 normaal gevormde bladeren ontwikkelen, die op deze wijze beschermd weer de lange rusttijd ingaan.

Deze zoals gezegd unieke groeiwijze levert de plant twee grote voordelen op: In de eerste plaats kunnen de „groeibladeren”, doordat ze reeds volledig gevormd zijn tijdens de droge tijd, bij de eerste regens meteen hun functie gaan vervullen. Gezien de grote schaarste aan water (zowel in hoeveelheid als in tijd) in hun natuurlijke omgeving is dit vermogen van onschatbare betekenis voor de plant. Het tweede voordeel is gelegen in het feit dat gedurende de droge tijd niet twee relatief grote bladeren zijn blootgesteld aan de klimaatomstandigheden, maar slechts een kleine kegel (evenals de bol een grote inhoud bij een kleine oppervlakte).

● Het verschijnsel van de corpusculaire jeugdstadia treffen we aan bij *Jacobsenia* en bij de *Conophytum*- en de *Lithops*groep.

In het kort komt deze aanpassing op het volgende neer: De planten vormen in hun prille jeugd echte lichaampjes (corpuscula). Ieder volgend lichaampje is dieper ingesnedden, tot tenslotte de volwassen planten nog slechts normale, niet of nauwelijks vergroeide, bladeren hebben (op het feit dat *Conophytum* en *Lithops* ook als volwassen planten corpuscula vormen komen we terug bij de bespreking der afzonderlijke geslachten).

Een mooi voorbeeld is *Herreanthus meyeri*; de één- en tweejarige zaailingen zijn kogelrond; pas in het derde jaar worden de bladen wat „hoekig” en na het vierde jaar begint het eerste voor *Herreanthus meyeri* normale blad zichtbaar te worden.

Dat ook dit verschijnsel weer een prachtig hulpmiddel in de strijd om het bestaan is wordt duidelijk als we het volgende bedenken: De plant is, als ieder levend wezen, het meest kwetsbaar in de jeugd, zodat het juist dan

van de grootste betekenis is de ideale succulentenvorm i.c. de bolvorm te bezitten.

iii. Het afsterven van de gehele plant of de bovengrondse delen gedurende de rusttijd.

Hier zouden we dus kunnen spreken van een reductie in de tijd in plaats van in de ruimte.

Er is onderscheid te maken tussen:

I. Eenjarige planten, die dus in 1 groeiseizoen de hele cyclus doormaken van ontkiemen, zich ontwikkelen, bloeien, vruchtzetten en weer afsterven. Hoewel men misschien geneigd zou zijn deze aanpassing aan het milieu over het hoofd te zien is het toch een bijzonder nuttige inrichting in de strijd om het bestaan. Aan deze planten zien we tevens mooi de algemene natuurregel gedemonstreerd dat slechts de soort en niet het individu telt.

II. Planten die in de rusttijd bovengronds afsterven en aan het begin van het groeiseizoen weer uitlopen. Zoals we reeds gezien hebben gaat het hier om planten die hun wortels mede voor de opslag van water gebruiken.

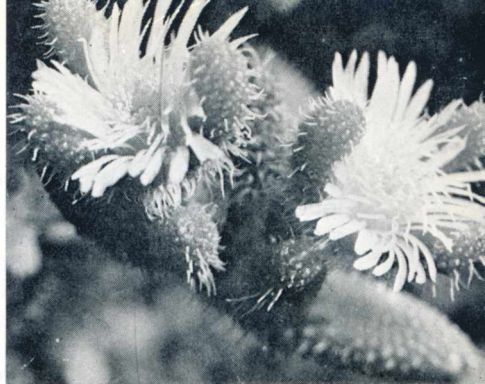
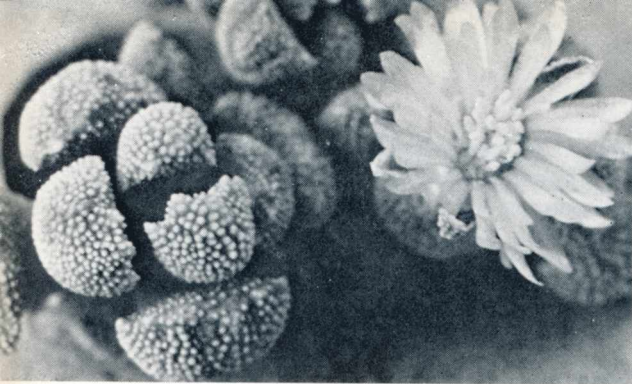
Dat vooral de „eenjarigheid” belangrijk is als aanpassing aan een droge omgeving blijkt wel hieruit dat eenjarige planten in droge gebieden een veel groter aandeel in de vegetatie hebben dan bijvoorbeeld in onze streken.

4) Bescherming tegen de hitte.

In hun natuurlijke omgeving hebben de succulenten niet alleen te strijden tegen verdamping (droogte) maar ook tegen de hitte, die kan oplopen tot meer dan 70 graden C op de bodem. Hierbij valt op te merken dat hitte niet alleen op zichzelf een milieufactor is, maar ook één van de oorzaken van de droogte.

Vele andere droogteplanten kunnen deze dodelijke hitte ontwijken door grote transpiratie. Daar de succulenten, zoals we gezien hebben, er juist op gebouwd zijn weinig te transpireren is deze uitweg voor hen afgesloten. Ze hebben dus andere wegen „gezocht”. Deze zijn alle terug te voeren tot één principe en wel: **isolatie**. Hoe komt nu deze isolatie bij de Mesems tot stand?

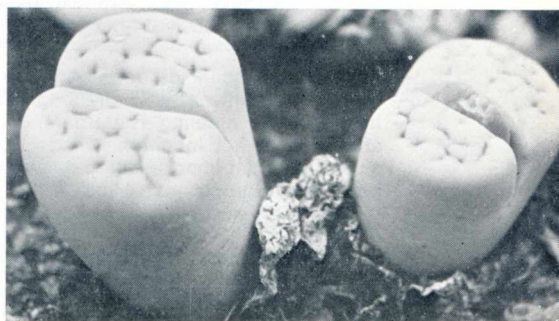
a. We hebben al gezien dat vaak de opperhuid verdikt is, waardoor dus ook het geleidend vermogen verminderd is. Bovendien is de buitenste laag van de opperhuid, cuticula genaamd, bij vele soorten nog met kalkkristallen „gepantserd” (geïncrusteerd). b. Meestal is de opperhuid kaal maar soms zien we de vorming van: haren (vooral opvallend bij *Gibbaeum* en *Muiria*), lichtweerkaatsende papillen (bijv. *Delosperma*, *Drosanthemum* en *Mesembryanthemum*) en was (bijv. *Argyroderma*, *Dinteranthus* en *Pleiospilos*). c. Bij *Trichodiadema* zien we borstels aan de bladtopen waardoor de zonnestralen gebroken worden. d. Vele hoogsucculenten hullen zich gedurende de rusttijd in de verschrompelende resten van de oude, leeggezogen bladeren. Door de luchtlaag die zich vormt tussen de nieuwe bladeren en de bladresten en door de „kurk”-achtige aard van deze laatste ontstaat een voortreffelijke isolatie. e. Een unieke aanpassing vinden we bij *Psammophora* en *Arenifera*. Beide namen betekenen in resp. Grieks en Latijn hetzelfde, nl. zanddrager. Deze planten scheiden een kleverige substantie af, waardoor het ertegen waaiende zand wordt vastgehouden en als het ware een korst om de bladeren vormt. f. Een tweede zeer bijzondere aanpassing die de Mesems hebben ontwikkeld in de „struggle for life” is de vorming van lichtdoorlatende vensters. Dit verschijnsel treffen we verder in deze vorm slechts aan in twee geslachten der Lelieachtigen, nl. *Haworthia* (met als mooiste voorbeelden *maughanii* en *truncata*) en *Bulbine* (*mesembryanthoides*). In de volgende Mesemgeslachten treffen we vensterplanten aan: *Conophytum* (enkele

1	2
3	

- 1 *Rhinephyllum broomii*
- 2 *Delosperma echinatum*
- 3 *Lithops erniana*

Foto's Noltee

1		
2	3	

- 1 *Rhombophyllum dolabriforma*
- 2 *Conophytum regale*
- 3 *Aloinopsis schoonesii*

soorten), Fenestraria, Frithia, Gibbaeum (alleen nebrownii), Lithops, Ophthalmophyllum en Vanheerdea (alleen primosii). Al deze vensterplanten ontlopen hitte en droogte door niet **op** maar **in** de grond te groeien, waarbij slechts hun lichtdoorlatende bladtoppen zijn blootgesteld aan zon en wind. Ze hebben dus als het ware de weg van de minste weerstand gekozen door zich te verbergen in de grond. Het zal duidelijk zijn dat een plant, die voor het grootste deel in de bodem zit, praktisch niet kan assimileren en dus sterk in zijn groei geremd wordt.

De hier besproken planten nu hebben dit probleem op de volgende wijze opgelost: de bladtop is vrij van assimilatieweefsel zodat het centrale waterweefsel tot aan het bladoppervlak reikt. Daardoor wordt dus een helder venster gevormd met als gevolg dat het licht — via een omweg — toch het bladgroen kan bereiken.

Octant 92, Dordrecht

(wordt vervolgd)

NOTULEN VAN DE ALGEMENE VERGADERING 1977 TE ROTTERDAM.

Datum : zaterdag 14 mei 1977.

Plaats : Rotterdam - Blijdorp.

Tijd : 2.15 - 5.00 n.m.

Aanwezig : de afdelingen Amersfoort, Arnhem, Brabant-België, Delfzijl, Dordrecht, Eindhoven, Gorinchem-Den Bosch, Gouda, Den Helder, Hoekse Waard, Hoogeveen, Kennemerland, Noord-Limburg, Nijmegen, Rijn- en Delfland, Utrecht, West-Brabant, IJsselstreek, Zaanstreek, Zeeland, Zwolle.

Agenda : zie Succulenta-nummer april 1977.

1. Opening

- de voorzitter opent de vergadering te 2.15 uur.
- hij heet de aanwezigen welkom in het bijzonder de ereleden.
- hij wenst de afdeling Rotterdam geluk met het 50-jarig bestaan en feliciteert de afdeling met het inrichten van de Succulenten-Tentoonstelling, al vindt hij het niet geheel juist dat importplanten aanwezig zijn.
- het ledental groeit naar 4.000.
- in 1977 werden enkele nieuwe afdelingen opgericht, Brabant-België, Leiden en omgeving.
- de voorzitter memoreert het overlijden van dhr. Janse op 15 maart 1977.

2. Notulen Algemene Vergadering 1976 te Lent.

- zie Succulenta-nummer augustus 1976 blz. 158.
- de voorzitter attendeert op het verzuim dhr. Link te (her)benoemen als algemeen penningmeester — hij stelt voor dit op deze Algemene Vergadering te herstellen. De Algemene Vergadering gaat hiermede onder applaus accoord.
- de notulen worden goedgekeurd.

3. Mededelingen en ingekomen stukken.

- geen.

4. Jaarverslagen Secretariaat.

- zie Succulenta-nummer mei 1977.
- aangetekend wordt dat de afdelingen Zaandam en Utrecht het jaarverslag van de afdeling hebben ingezonden.
- de jaarverslagen worden goedgekeurd.

5. Rekening en verantwoording Algemeen Penningmeester:

Verslag kascontrole commissie - Begroting.

- zie Succulenta-nummer april 1977.
- de kascontrolecommissie samengesteld door de afd. Amsterdam heeft de boeken en bescheiden in orde bevonden.
- naar aanleiding van een vraag wordt gesproken over de post Kalenders die een nadelig saldo laat zien.
- dhr. de Gast informeert de vergadering.
- oorspronkelijk was het plan te komen tot de uitgave van een eigen Succulenta-Kalender — het verschijnen van de Duitse kalender wijzigde deze opzet i.v.m. de uitvoering en de prijs van deze kalender — wanneer een Nederlandse tekst mogelijk zou zijn, zou de uitgave van deze kalender veel gunstiger komen dan een eigen

geheel verzorgde kalender — dit bleek na overleg met de drukker mogelijk — wel is waar gaf de verkoop van de kalender 1976 verlies maar dhr. de Gast kon mededelen dat de kalender 1977 was uitverkocht.

— de penningmeester wordt fiat gegeven, de begroting wordt goedgekeurd.

6. Contributie.

— het Dagelijks Bestuur vraagt mandaat de contributie zo nodig per 1 januari 1978 te kunnen verhogen met een bedrag van f 5,— i.v.m. mogelijk onvoorziene stijgingen van de onkosten.

— enkele afdelingen zien de noodzaak hiervan niet in, gezien de baten vermeld in het financieel overzicht.

— het voorstel wordt aangenomen - 2 afdelingen stemmen tegen.

7. Benoeming Kascontrolecommissie.

— de suggestie wordt gedaan, gezien de steeds omvangrijker wordende financiële zaken van de vereniging, bij de kascontrole een boekhouder in te schakelen.

— de voorzitter stelt voor dit te bezien wanneer de administratie van Succulenta gemoderniseerd is; er wordt n.l. onderzocht in hoeverre automatisering mogelijk is.

— dit wordt aangenomen.

— de afdeling Rotterdam zal leden voor de kascontrolecommissie aanwijzen.

8. Benoeming Voorzitter en Hoofdbestuursleden.

— dhr. S. K. Bravenboer wordt herbenoemd, tegenkandidaten waren niet gesteld.

— volgens artikel 11 van het Huishoudelijk Reglement benoemen afdelingen leden voor het Hoofdbestuur:

9. Verslagen Succulenta-instellingen.

— zie de verslagen in Succulenta-nummer juni 1977.

— wat betreft de bibliotheek wordt de suggestie gedaan de afdelingen te stimuleren te komen tot het inrichten van of tot vergroten van een afdeling bibliotheek, mogelijk met een bedrag uit de alg. kas — dit zal nader bezien worden.

— er wordt op gewezen dat elke afdeling een nummer van het maandblad voor de afd. bibliotheek toegezonden kan krijgen.

— bekeken kan worden of oude nummers van Succulenta die niet meer beschikbaar zijn gecopieerd kunnen worden.

— wat betreft het Succulentarium wordt de wenselijkheid uitgesproken een gesprek te hebben met het I.V.T. te Wageningen.

— afdeling Clichéfonds.

— vergoeding van ingezonden zaad vindt niet plaats.

— vergoeding van portokosten is desgewenst mogelijk.

— de wijze van verpakking wordt zeer gewaardeerd.

— men moet streven naar zo veel mogelijk zuiver zaad.

— het toezenden van de bestellingen vergt wel enige tijd.

— kleine aantallen kunnen moeilijk onder bestelnummer in het maandblad worden opgenomen daar deze snel uitverkocht zijn waardoor dan vervangende nummers gestuurd moeten worden — deze schenkingen worden echter zeer gewaardeerd daar het dikwijls bijzondere soorten betreft.

10. Maandblad.

— zie verslag Succulenta juni 1977.

— dhr. Defesche wordt redacteur van Succulenta.

— assistenten dhr. Noltee, de Graaf en Neutelings.

— dhr. Defesche hoopt dat onder zijn redactie het maandblad het uitstekende gehalte zal behouden; hij doet een beroep op de leden kopij in te zenden.

11. De 3-L.K. Onderzoek-Commissie.

— zie verslag Succulenta juni 1977.

— de commissie heeft een rapport opgesteld; aan de afgevaardigden wordt het rapport uitgereikt.

— de voorzitter stelt dat Succulenta de banden met de 3-LK zeker moet versterken; als de afdeling Noord-Limburg de organisatie op zich wil nemen zal dit gaarne gezien worden.

— gevraagd wordt het rapport in Succulenta op te nemen.

12. Succulenta-activiteiten.

— Excursie verspreidwonende leden 21 mei 1977.

zie Succulenta maart 1977 en juli 1977.

— Contact Weekend Succulenta.

zie Succulenta mei 1977 en juni 1977.

13. Algemene Vergadering 1978.

— de Algemene Vergadering 1978 wordt georganiseerd door de afdeling Kennemerland.

14. A. F. H. Buiningfonds.

- dhr. de Gast stelt de vergadering voor te komen tot de oprichting van een A. F. H. Buiningfonds.
- het doel is te komen tot het uitgeven van werken op Succulentengebied.
- als eerste mogelijkheden wordt gedacht aan Monografieën van dhr. Buining, werk van dhr. Janse, bundeling van de artikelen over Mesembryanthemaceae in Succulenta van dhr. Noltee.
- wat de financiën betreft wordt gedacht aan een storting uit de alg. kas en aan subsidies.
- de mogelijkheden om subsidies te verkrijgen zullen onderzocht worden.

15. Rondvraag.

1. dhr. Maessen zag gaarne een ander Succulenta speldje, een speldje dat ook inderdaad gedragen zal worden.
2. dhr. Theunissen, Brolsma, Abbenes spreken hun bedenkingen uit tegen import en import-reklame.
3. dhr. Bleeker informeert naar de Sprekerslijst.
de nieuwe Sprekerslijst verschijnt in september.
4. een lijst van kwekers zal niet verschijnen - de kwekers kunnen adverteren in Succulenta.
5. dhr. Pulle vraagt naar de mogelijkheid van een kleine advertentierubriek.
elk lid kan in het maandblad een kleine advertentie plaatsen.
6. dhr. de Gast meldt dat advertenties voortaan in het inlegvel worden opgenomen.
7. verschillende afgevaardigden wijzen op het samenvallen van afdelingsactiviteiten b.v. ruilbeurzen.
een agenda in Succulenta zou dit kunnen voorkomen.
8. dhr. v. Oeveren zag gaarne in Succulenta een lijst van tuinen met Succulenten in Europa opgenomen.
9. dhr. de Gast deelt mede dat hij volgend jaar zijn functie van secretaris zal neerleggen.

16. Sluiting.

- de voorzitter dankt de afdeling Rotterdam voor de ontvangst van de Alg. Verg., de directie van Blijdorp voor de gastvrijheid en de afgevaardigden voor het bijwonen van de vergadering.
- de voorzitter sluit de vergadering te 5 uur.

TIJDSCHRIFTEN

The Journal of the Mammillaria Society, Volume XVII, nr. 4, August 1977.

Onder de titel „Why hook spines?” vervolgt de schrijver J. T. Meldrum het interessante relaas over de mogelijke aspecten van de gehaakte middendoorn.
Als afsluiting wordt een indrukwekkende bibliografie verschaft.

Brian Oliver gaat vrij uitvoerig in op het geslacht **Escobaria**. Een herdruk van een reeds in 1968 gepubliceerd artikel van L. E. Newton, getiteld: „The experimental approach to Mammillaria taxonomy” zet de lezer uiteen wat de liefhebbers zo allemaal kunnen ondernemen als wezenlijke bijdrage aan een verdere kennis omtrent dit cactus-geslacht.

Tenslotte wordt voor de bibliografiën medegedeeld dat het bekende standaardwerk (herdruk) „The Mammillaria Handbook” van Robert T. Craig tegen een prijs van £ 8.00 (= ca. f 35,00) verkrijgbaar is (voor leden van de Society £ 6.50), alsmede een herdruk in boekvorm van The Cactus Journal 1932-1936 en idem 1936-1946. Deze kosten per set £ 9.45.

Weissenbruchstraat 92, Roosendaal

INHOUD

Rebutia (Digitorebutia) pallida Rausch spec. nov. — W. Rausch	234
Het geslacht Gymnocactus (III) — Th. Neutelings	234
Voor beginners (?) — C. v.d. Wouw	236
Ariocarpus Scheidw. — F. van Aerschot	239
Reacties van lezers — E. Verduin-de Bruyn, J. Mieras, C. v.d. Wouw	240
Op studiereis door Uruguay (III) — K. H. Prestlé	247
Mesembryanthemaceae (VIII) — Fr. Noltee	251
Notulen van de Algemene Vergadering 1977 te Rotterdam	254
Tijdschriftenbespreking — Th. Neutelings	256